

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ ११० ॥

इति संचित्य वैदेवाः परां तुष्टिमवाप्नुवन् ॥ ततः प्रयातो देवेशः सर्वदेवगणैर्दृतः ॥ ८५ ॥ रथेन महताराजन्नुपमानास्तियस्यह ॥ स्वैश्वपारिषदैर्देवः पूज्यमानो
महायशः ॥ ८६ ॥ नृत्याद्भिरपरैश्चैव मांसभक्षैर्दुरासदैः ॥ धावमानैः समं ताच्छतर्जमानैः परस्परं ॥ ८७ ॥ ऋषयश्च महभागस्तपोयुक्तमहागुणाः ॥ आशंसु
र्वजनादेवामहादेवस्य सर्वशः ॥ ८८ ॥ एवं प्रयाते देवेशे लोका नाम भयंकरे ॥ तुष्टमासीजगत्सर्वदेवताश्च नरोत्तम ॥ ८९ ॥ ऋषयस्तद्देवेशं सुवंतो बहुभिः स्त
वैः ॥ तेजश्चास्मैव धयंतो राजन्नास न्यूनः पुनः ॥ ९० ॥ गंधर्वाणां सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ वादयंति प्रयाणे स्यवाद्यानि विविधानि च ॥ ९१ ॥ ततो धिरुढे
वरदे प्रयाते चासुरा न्यति ॥ साधुसाध्विति विश्वेशः स्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ ९२ ॥ याहि देवयतो देत्याश्चोदयाश्चानतं द्रितः ॥ पश्य बाहोर्वलं मेघनिघ्नतः शात्रवा
न्यणे ॥ ९३ ॥ ततोऽश्वांश्चोदयामास मनोमारुतं रहसः ॥ येन तत्रिपुरं राजन् दैत्यदानवरक्षितं ॥ ९४ ॥ पिबद्भिरिव चाकाशं तैर्हयैर्लोकपूजितैः ॥ जगाम भगवान्
क्षिप्रं जयाय त्रिविक्रमां ॥ ९५ ॥ प्रयाते रथमास्थाय त्रिपुराभिमुखे भवे ॥ ननाद सुमहान्नादं वृषभः पूरयन्दिशः ॥ ९६ ॥ वृषभस्यास्य निनदं श्रुत्वा भयकरं म
हत् ॥ विनाशमगमंस्तत्र तारकाः सुरशत्रवः ॥ ९७ ॥ अपरे वस्थितास्तत्र युद्धायाभिमुखास्तदा ॥ ततः स्याणुर्महाराज शूलधृक् क्रोधमूर्छितः ॥ ९८ ॥ त्रस्तानि
सर्वभूतानि त्रैलोक्यं भूः प्रकंपते ॥ निमित्तानि च घोरानि तत्र संदधतः शरं ॥ ९९ ॥ तस्मिन्सोमाम्नि विष्णूनां क्षोभेण बह्वरुद्रयोः ॥ स रथो धनुषः क्षोभादतीव ह्य
वसीदति ॥ १०० ॥ ततो नारायणस्तस्माच्छरभागाद्दिनिःस्ततः ॥ वृषरूपं समास्थाय उज्जहार महारथं ॥ १०१ ॥ सीदमाने रथे चैव नर्दमानेषु शत्रुषु ॥ स संभ्रमा
त्तु भगवान्नादं चक्रे महाबलः ॥ १०२ ॥ वृषभस्य स्थितो मूर्ध्नि हयघृष्टे च मानद ॥ तदा स भगवान् रुद्रो निरैक्षद्दानवं पुरां ॥ १०३ ॥ वृषभस्यास्थितो रुद्रो हयस्य च नरोत्तम ॥
स्तनांस्तदा शातयत्तु रंश्चैव द्विधा करोत् ॥ १०४ ॥ ततः प्रभृतिभद्रं ते गवां द्विधा कृताः खुराः ॥ हयानां च स्तनाराजं स्तदा प्रभृतिना भवन् ॥ १०५ ॥ पीडितानां बलवता
रुद्रेणाद्भुतकर्मणा ॥ अथाधिज्यं धनुः कृत्वा शर्वः संधाय तं शरं ॥ १०६ ॥ युक्त्वा पाशुपतास्त्रेण त्रिपुरं समंचितयत् ॥ तस्मिन् स्थिते महाराज रुद्रे विधृतकामुके ॥ १०७ ॥ पुरा
णितानि कालेन जग्मुरेवैकतां तदा ॥ एकीभावं गते चैव त्रिपुरत्वमुपागते ॥ १०८ ॥ बभूवुस्तुमलो हर्षो दिवतानां महात्मनां ॥ ततो देवगणाः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ १०९ ॥
जयेति वाचो मुमुचुः संस्तुवंतो महेश्वरं ॥ ततोऽग्रतः प्रादुरभू त्रिपुरं निघ्नतो सुरान् ॥ ११० ॥